

Proper zweet

Komedie van Hilda Vleugels

Voor 7 dames, 5 heren, enkele figuranten
of 6 dames, 6 heren, enkele figuranten

2 bedrijven

Decor: Ontvangstruimte van publieke sauna. De inrichting straalt rust uit.

Meubilair	Balie met bel
	Zetel of zeteltjes
	Salontafel of bijzettafel
Accessoires	uithangbord met uurrooster opgietsessies
5 Deuren	inkom
	Privé
	keuken
	sauna's en baden
	schoonheidsverzorging en massage

Personages

VERONIQUE: uitbaatster van publieke sauna "Serena", pensioenleeftijd

OSCAR: man van Veronique (*speelt diverse typetjes*)

- 1) Rambo de masseur
- 2) James de kelner
- 3) Kamiel de klusjesman
- 4) Pieter de opgieter

FEMKE: schoonheidsspecialiste, jong, knap

DIETER (Debock) : veertiger, politieagent, man van Annie

ANNIE (Vanlooy): vrouw van Dieter, pienter en sociaal

DENNIS: jolige charmeur

LEO (Peeters): veertiger, commissaris politie

ZULMA: jichtig oud dametje met rollator

WILMA: bazig oud dametje, zus van Wilma

BRIGITTE (Janssens): hautaine chi-chi-madame

MARIO: sportief type met tattoo's

LUCIENNE (of Lucien) (Van Coppemolle): Makelaarster (*kleine rol*)

1ste bedrijf**1ste deel**

(Intro suggestie: "[El condor passa](#)" - Los incas, vanaf 0:40). Twee figuranten met rugzakje of sporttas staan aan de balie.)

VERONIQUE: *(op met stapel badhanddoeken)* Alstublieft. Jullie handdoeken. Verder hebben jullie alles bij? Badjas? Slippers? *(figuranten knikken)* Prima. Dit zijn jullie lockersleutels. Nummer negen en tien *(geeft bandjes met sleuteltje)* Dan kunnen jullie nu lekker gaan relaxen. Geniet er van. *(Figuranten af, Veronique noteert sleutelnummers. Brigitte op met draagtas)*

BRIGITTE: Moet ik reserveren voor de sauna?

VERONIQUE: Dit is een publieke sauna, mevrouw. Alleen voor speciale behandelingen, zoals massage en schoonheidsbehandelingen, vragen wij om te reserveren

BRIGITTE: Hoeveel kost een ticket?

VERONIQUE: 35 euro voor een halve dag en 50 euro voor een ganse dag. Daarmee mag je in de Finse sauna's, de zoutkristallensauna, de Turkse sauna, de infraroodcabines, de zonnebank, de rustruimte, de jacuzzi's, het binnen- en buitenzwembad en... *(de ligweide.)*

DENNIS: *(op uit sauna's in badjas, onderbreekt)* Is Femke er al?

VERONIQUE: Nee, nog niet.

DENNIS: Kan ik eerst nog in de jacuzzi of...

BRIGITTE: *(onderbreekt Dennis)* Jij moet je beurt afwachten. Mevrouw is nog met mij bezig.

DENNIS: *(kribbig)* Sorry! Ik had je niet herkend, Misses Hyacinth. *(zet zich nurks in zetel)*

BRIGITTE: *(tot Veronique)* Dus, met een ticket mag ik in de sauna's, de jacuzzi's en wat nog?

VERONIQUE: De ligweide.

BRIGITTE: Kan ik hier iets drinken of eten?

VERONIQUE: Jazeker, aan het binnen- en buitenzwembad staan tafeltjes om iets te consumeren.

(Femke op)

DENNIS: *(veert op)* Femke! My darling!

FEMKE: *(op)* Sorry, Veronique. Mijn bus was weer te laat.

VERONIQUE: *(tot Femke)* Dat is al de derde keer deze week.

DENNIS: Te laat komen is het privilege van mooie vrouwen, Veronique. Het is haar vergeven.

VERONIQUE: Het is niet aan jou om haar te vergeven, Dennis.

DENNIS: Geef haar dan een bedrijfswagen. Dan komt ze niet meer te laat en moet ik niet zo lang smachten naar haar poezelige handjes. Want de magie van Femkes handen... Ohlala!... Dat is pure sensatie. Als zij me insmeert en masseert, smelt ik als een pakje boter onder een tropische zon.

BRIGITTE: *(tot Dennis)* He slijmbal! Er zijn nog wachtenden voor u.

DENNIS: *(tot Brigitte)* Geduld is een schone deugd, madame, behalve bij diarree. Maar je rijpt nog niet met je billen, dus zo dringend zal het niet zijn. *(tot Femke)* Mag ik al meegaan, schat?

FEMKE: Ja. Kom maar.

(Dennis en Femke af)

BRIGITTE: Het was heel onprofessioneel van jou om mij op een zijspoor te zetten, madame. Ik was eerst. En geef me nu maar een ticket van 35 euro voor je weer andere klanten laat voorgaan. *(betaalt)*

VERONIQUE: Op welke naam mag ik u inschrijven, mevrouw?

BRIGITTE: Brigitte Janssens.

VERONIQUE: Wens je een badjas, badhanddoeken, slippers?

BRIGITTE: Nee.

VERONIQUE: Dit is je lockersleutel. Nummer tien.

BRIGITTE: Een sleutel? Hoe antiek is dat! De meeste sauna's hebben een elektronisch armbandje tegenwoordig.

VERONIQUE: *(onverstoord)* Bij consumptie van eten of drank geef je de nummer van je lockerkastje door. Dat wordt dan na je bezoek afgerekend. Zal ik je een rondleiding geven?

BRIGITTE: Nee. Door die brutale kerel en jouw incompetentie heb ik al tijd genoeg verloren. *(af)*

(Oscar op via privé.)

VERONIQUE: *(mompelt)* Stuk pretentie!

OSCAR: Oei. Een lastige klant?

VERONIQUE: Een omhooggevallen bitch. Zelfs Dennis werd er ambetant van.

OSCAR: Dennis? Dat rijkeluiszoontje met zijn Porsche?

VERONIQUE: Ja, de zoon van Brouwerij Den Hertog, die multinational. 't Is wel een drukke jongen, maar hij is ten minste beleefd. Die madam daarentegen... Zo'n astrante trut! Ik kan er niet meer tegen, Oscar. Waarom laat die makelaarster niks van zich horen? Ik wil op pensioen!

OSCAR: Ze had gezegd dat we geduld moesten hebben, schat.

VERONIQUE: Ja. *(citeert)* "Een saunacomplex is geen bollenwinkel. Dat verkoopt niet zo gemakkelijk." Daar houdt ze ons al acht maanden mee aan het lijntje. Intussen verouderen onze installaties en daalt de verkoopwaarde. Straks kunnen we ons droomhuis in Spanje niet meer betalen.

OSCAR: We hebben de laatste maanden veel bespaard op de personeelskosten, eh Veronique. Vier werknemers minder, dat scheelt een pak.

VERONIQUE: Had ik geweten dat het zo lang duurde om een koper te vinden, had ik het personeel dat opzegde toch nog vervangen. Nu hebben we alleen nog maar een schoonheidsspecialiste. Voor de rest moet jij voor alles opdraven.

OSCAR: Maak je over mij maar niet druk. Ik houd het nog wel even vol.

(Oscar af naar keuken. Annie en Dieter op: Annie enthousiast, Dieter tegen zijn zin)

ANNIE: *(zwaait met bon)* Wij hebben van onze kinderen een bongo bon gekregen, omdat wij 25 jaar getrouwd zijn. *(overhandigt bon)* Is dat niet chique?

VERONIQUE: Dat een mooi cadeau. Het is zelfs een luxe arrangement.

ANNIE: Hoor je dat, Dieter? Een 'luxe' arrangement!

DIETER: Ja, dat zal wel.

ANNIE: Komaan, man. Een beetje enthousiaster, alsjeblieft. We mogen ons luxueus laten verwennen. Dat is toch fantastisch?

DIETER: Bloot zitten zweten in een houten hut? Vind jij dat fantastisch?

ANNIE: Onze kinderen zeggen dat het plezant is.

DIETER: Die vinden heavy metal lawaai ook plezant.

ANNIE: Ik ga ook voor de eerste keer naar een sauna. Maar ik sta er voor open. En dat zou jij beter ook doen. Of ik houd het met jou geen vijftwintig jaar meer uit. Droogstoppel! *(tot Veronique)* Wat zit er zoal in ons luxe arrangement, madame?

VERONIQUE: Zowat alles wat we te bieden hebben. Het gebruik van al onze sauna's en baden, gratis badhanddoeken, badjas en slippers, voor elk twee verzorgingen naar keuze, een lichte maaltijd en een welkomstdrankje.

DIETER: Voor mij een pintje.

ANNIE: Daar zie! Hij wordt wakker.

VERONIQUE: En voor mevrouw? Een glaasje fruitsap of champagne?

ANNIE: Wel ja, doe maar champagne. Dat is een feestelijk begin.

VERONIQUE: Zet jullie. *(wijst plaats aan tafeltje, belt met gsm)* James! Een pintje en een glas champagne, in de ontvangsthal. *(neemt brochure van balie)*

ANNIE: Ik heb nu al een vakantiegevoel. Jij nog niet, zeker?

DIETER: Dat komt straks. Als ik naar huis mag.

VERONIQUE: *(geeft een brochure aan Annie)* Jullie kunnen al eens uitzoeken welke behandelingen jullie wensen. De aanbiedingen staan op deze pagina. Ik haal inmiddels jullie badgerief. *(af naar privé)*

ANNIE: *(leest)* Oh hier, Dieter! Een voetverzorging. Dat kan ik wel gebruiken. En een gelaatsverzorging dat wil ik ook wel eens meemaken. Wat wil jij?

DIETER: Ik kan niet kiezen als jij die brochure blijft vast houden.

ANNIE: Oh! Jij wilt zelf iets ondernemen? Da's handig! Dan moet ik in 't vervolg jouw propere kleren ook niet meer klaar leggen. *(geeft brochure, leest zijdelings mee)* Er komt weer veel haar uit jouw oren. Zou je dat eens niet laten trimmen? *(wijst in brochure)* Dat kan je samen met zo'n ontharing laten doen.

(Dieter kijkt geërgerd naar Annie, Annie mimet dat ze zich niet meer zal bemoeien.)

OSCAR/James: *(op)* Een pintje. Voor mijnheer?

ANNIE: Ja. Dat is voor hem. Geef mij die bubbeltjes maar.

OSCAR/James: *(serveert)* Alstublieft. Laat het smaken.

ANNIE: Dank u wel.

(Oscar/James af, Dieter drinkt)

ANNIE: Ocharme. Die mens is niet meer van de jongsten en moet nog altijd werken voor zijn kost. Dan heb jij meer geluk. Een politieagent mag al op zijn 65ste op pensioen. En als je binnenkort rechercheur zijt, kan dat

nog rapper zijn. Heb je al iets gehoord over jouw examen voor
rechercheur?

DIETER: *(verdiept in brochure)* Nee.

ANNIE: Het duurt wel lang deze keer. De vorige keren wist je al na drie dagen
dat je gebuisd was. Ik hoop echt dat je deze keer geslaagd bent. Want
je mag geen derde keer herkansen, niet?

DIETER: Nee. *(drinkt)*

ANNIE: Allee, schol dan, eh. Op de volgende 'gezellige' 25 jaar. *(rolt met de
ogen, drinkt)*

VERONIQUE: *(op met badgerief)* Zo. Dit zijn jullie handdoeken, badjas en
slippers. Hebben jullie al een keuze kunnen maken?

ANNIE: We zijn er nog niet helemaal uit. Maar heb je misschien nog zo'n
brochure? Wij zijn niet gewend om samen een boekje te lezen.

VERONIQUE: Oh sorry! Ja, natuurlijk. *(geeft brochure)*

(Annie en Dieter bestuderen hun brochure. Wilma op.)

WILMA: *(houdt deur open, roept)* Komaan mens! Ga eens een stapje rapper.

ZULMA: *(off set)* Ja, ja, ik kom!

WILMA: Ik tel tot tien en als je er dan niet bent, doe ik de deur dicht.

ZULMA: *(off set)* Ik kom!

WILMA: Een, twee, drie...

ZULMA: *(schuifelt op met rollator)* Ik ben er!

WILMA: Dat werd tijd.

ANNIE: *(stoot Dieter aan)* Kijk eens. Zelfs oude mensen gaan naar de sauna.

WILMA: *(tot Annie)* Wie zegt dat wij oud zijn, madame? Wij zijn niet oud. Wij
zijn gerecyclede tieners.

ZULMA: *(lijzig)* De mensen onderschatten wat wij op onze leeftijd nog kunnen,
eh Wilma?

WILMA: Jazeker, Zulma. Ze beseffen niet dat wij met de tijd mee gaan. Wij kunnen zelfs multitasken. Vroeger deden wij alles een voor een. Maar nu! Nu kunnen wij lachen, hoesten en pissen tegelijk.

ZULMA: En wij kunnen zingen terwijl we onze tanden poetsen. (*mimet: gebit uitnemen en poetsen, zingt hierbij: la la la la la (bv. op de toon van "Dans je de hele nacht met mij" van Laura Lynn)*)

WILMA: Kom, Laura Lynn, we moeten ons abonnement laten afstempelen. (*zoekt abonnement in handtas*) Wanneer is de volgende opgietsessie, Veronique?

VERONIQUE: Binnen een half uurtje. (*geeft lockersleutels, noteert de nummers*)

ZULMA: Met welke geur?

VERONIQUE: Zoals elke week, speciaal voor jullie: lavendel.

ZULMA: Yes, yes, yes!

ANNIE: Komen jullie elke week naar de sauna?

WILMA: Natuurlijk. Zoals ik al zei: wij evolueren. Nu mijn zuster niet meer in en uit het bad kan, komen wij ons hier laten stomen. Dat is gemakkelijker en properder.

ZULMA: Dan stinken we niet meer. Dan is ons zweet proper!

WILMA: Kom, Zulma. Trek een sprintje met je rollator, dan komen we nog op tijd voor de lavendel.

(*Zulma 'sprint' moeizaam, Zulma en Wilma af.*)

ANNIE: Goed gezien van die madammekes. Elke week de luxe van een sauna en tegelijk proper gewassen. (*tot Dieter*) Heb je nu al iets gekozen?

DIETER: Er is niks dat me aanstaat.

ANNIE: (*zucht*) Kijk dan eens bij de massages. Daar zijn er verschillende van.

DIETER: Waar staat dat?

(*Annie en Dieter bladeren in folder*)

MARIO: *(op met rugzakje)* Hoi.

VERONIQUE: Dag Mario. Kom je nog eens een saunaatje doen?

MARIO: Ja, eerst een saunaatje en daarna een sportmassage. Wie wil meedoen aan een triatlon moet zijn lijf verzorgen, eh.

ANNIE: Doe jij mee aan triatlons? Amai, dat is topsport.

MARIO: Zeg dat wel.

ANNIE: Daar moet je veel voor trainen, zeker?

MARIO: Drie keer meer dan een andere atleet, eh madame.

DIETER: *(tot Mario)* Is dat pijnlijk, zo'n sportmassage?

MARIO: Dat hangt er van af wat je kan verdragen. Ik ga meestal voor een diepe massage. Maar als je dat pijnlijk vindt, kan je ook een gewone bodymassage vragen. *(tot Veronique)* Ik had nog graag een grote handdoek, Veronique. Die kreeg ik niet meer in mijn rugzakje gepropt.

VERONIQUE: Een grote handdoek. Komt er aan. *(af)*

ANNIE: Kijk hier eens, Dieter. Een klankschalentherapie. Is dat niks voor jou?

DIETER: Wat is dat?

ANNIE: Iets plezant met muziek, denk ik. *(tot Mario)* Weet jij toevallig wat een klankschalentherapie is?

MARIO: Het fijne weet ik er niet van. Maar het is iets met Oosterse wokpannen waar ze met een drumstokje op kloppen, die dan trillen en zingen. Zo: djiiiiing... Naar het schijnt word je daar zonnig en blij van.

ANNIE: *(tot Dieter)* Zonnig en blij worden. Dat is voor jou!

DIETER: Nah. Ik geloof niet in zo'n voodoo-gedoe.

VERONIQUE: *(op met handdoek)* Alsjeblieft, Mario. Je handdoek en je lockersleutel. Nummer 12.

MARIO: Mercikes. *(af)*

ANNIE: Die jongen ziet er eigenlijk niet uit als een 'triatlonner'. Dat zijn toch meestal magere mannetjes, met brede schouders en een borst waar je de ribben kan van tellen?... Heb je nu al iets gekozen?

DIETER: Je mag voor mij zo'n sportmassage bestellen.

ANNIE: Een sportmassage? Maar jij sport nooit. De enige sport die jij doet is je broek aantrekken: linkerbeen, rechterbeen, spring, trek je buik in, en klaar.

DIETER: Ja zeg, een gewone massage dan.

VERONIQUE: Hebben jullie een keuze gemaakt?

ANNIE: Dieter wil een bodymassage en ik wil een voetverzorging. Maar voor het tweede arrangement zijn we er nog niet uit.

VERONIQUE: Een bodymassage en een voetverzorging kan ik voor jullie beiden inplannen om halfelf. Is dat goed? (*Annie en Dieter knikken*) En als tweede keuze zou ik jullie een 'high tea' willen aanbevelen.

DIETER: Wat is dat?

VERONIQUE: Dat is een theetafel met hartige en zoete hapjes. Echt iets om een zilveren jubileum mee te vieren.

DIETER: Ik lust geen thee.

VERONIQUE: Het kan ook met koffie.

ANNIE: Vind je dat goed, Dieter?

DIETER: Als ik daar mijn buik mee kan vullen, ja.

ANNIE: 't Is goed madame. We gaan voor de 'high tea'.

VERONIQUE: ...Dat kan om 16 uur. Goed?

ANNIE: Perfect.

VERONIQUE: Dit zijn jullie lockersleutels. De nummers 13 en 14. Dan geef ik jullie nu een rondleiding.

(Annie, Dieter en Veronique af. Tijdspanne. Muziek suggestie: [12th street rag](#) – [Billy Vaughn](#). Lichten dimmen. Oscar/James op, haalt lege glazen op, dan weer af. Veronique op. Muziek stopt. Annie en Dieter op in badjas.)

DIETER: Waarom komen wij naar hier? We zijn nog niet in de sauna geweest. Alleen nog maar in een voetbad en een douche.

ANNIE: Het is bijna halfelf, Dieter. Dan heb jij een massage en ik een voetverzorging.

VERONIQUE: Het spijt me dat jullie arrangementen zo vroeg vallen. Maar onze schoonheidsspecialiste en onze masseur hebben een drukke agenda. Halfelf was de enige mogelijkheid om jullie samen in te plannen. *(telefoneert)* Rambo! Jouw klant is er! *(tot Annie)* De schoonheidsspecialiste is nog met een klant bezig, maar ze zal zo dadelijk wel gedaan hebben.

DIETER: Wanneer mogen we dan in de sauna?

ANNIE: Straks, zagevent. Heb toch een beetje geduld!

DIETER: Ja zeg. Met geduld verlies je veel tijd, hoor.

(Muziek suggestie: [Rambo First blood theme](#). Oscar op, verkleed als Rambo: hoofdband, zwarte tanktop (marcelleke), camouflagebroek, legerbottines. Muziek stopt.)

DIETER: Is dat de schoonheidsspecialist of de masseur?

VERONIQUE: De masseur.

ANNIE: *(fluistert)* Dat is precies een broer van den James.

OSCAR: Is het voor mevrouw of voor mijnheer?

DIETER: *(kleintjes)* Ik weet niet of ik wel goesting heb voor een massage.

DENNIS: *(op)* Onderuit! Het brandt!

(Femke op met rokend vuilnisemmertje (brand door broei), loopt naar voordeur)

VERONIQUE: Nee, niet langs daar!

OSCAR: Geef hier! *(neemt rokend emmertje over, loopt richting keuken)*

VERONIQUE: Nee! Langs hier! *(opent privé deur)* Langs de achterdeur.

DIETER: Ik bel de brandweer. *(zoekt gsm)*

VERONIQUE: Dat is niet nodig.

(Oscar en Veronique af)

DIETER: Heb jij mijn gsm?

ANNIE: Die ligt in onze locker, slimmeke. Gsm's zijn in de sauna niet toegelaten.

FEMKE: Pfew. Dat was even schrikken.

DENNIS: *(neemt Femkes handen)* Je hebt je poezelige handjes toch niet verbrand, eh?

FEMKE: Nee hoor. Gelukkig zag jij dat er uit de massagekamer rook kwam. Het brandde nog niet lang.

ANNIE: Hoe kan het in een massagekamer beginnen branden?

FEMKE: Dat was een kleine broeibrand, mevrouw. Onze massagedoekjes zijn doordrenkt met olie en moeten in een afgedekte container. Anders kunnen ze ontbranden. Dat tonnetje was blijkbaar niet afgedekt. Foutje van de masseur, vrees ik.

(Dieter is in de ban van Femkes verschijning, Annie merkt het, is pissig.)

DENNIS: Mijn toverfee. Ze heeft niet alleen magische handen, ze is nog slim ook.

FEMKE: Je voelt mijn handen niet, Dennis. Dat is de textuur van de crèmes die ik gebruik.

DENNIS: Nee, nee. Jij bent de crème de la crème! Jouw behandelingen zijn pure sensatie. Het is alsof je een thermische mousse over me uitstrijkt; een dekentje van fluweel. Zo zacht, zo teder, zo sensueel. Zalig!

(Dieter begint fluks de folder te bestuderen)

FEMKE: *(lachje)* Aan jouw uitleg zal het niet liggen, charmeur. Maar goed, ik ga mijn studio klaar maken voor de volgende klant. *(af)*

DENNIS: Tot volgende week, mijn toverfeetje!

ANNIE: *(tot Dennis)* Word jij betaald om voor dat meisje reclame te maken? Of ben je stapelverliefd.

DENNIS: Het laatste. Maar ze houdt de boot nog af.

ANNIE: Ja, natuurlijk. Relaties met een klant zijn riskant en hebben meestal een houdbaarheidsdatum. Probeer het eens met een afspraak op neutraal terrein. Ga er bijvoorbeeld eens mee uit eten. Een goede date begint met een diner. En een perfecte date eindigt met een ontbijt.
(knipoogt)

DENNIS: Madame! Dat is een schitterende tip! Daar ga ik werk van maken! *(af naar sauna)*

DIETER: Zeg Annie, nu die massagekamer vol rook staat, kunnen ze die niet gebruiken en kan de masseur niks doen. Zou ik mij dan eens niet door die juffrouw laten verzorgen?

ANNIE: Nee Dieter. Die juffrouw gaat mijn voeten verzorgen.

DIETER: Ja zeg, nu dat ik eens wat aan mijn uiterlijk wil doen, ga je toch niet dwars liggen, eh? Je zaagt al zo lang dat ik me beter moet verzorgen. En voor een voetmassage kan jij volgende week terug komen.

ANNIE: En ik moet hier met mijn duimen zitten draaien?

DIETER: Je kan lezen. Jij leest toch graag? En je hebt je e-reader bij.

ANNIE: Die ligt in de locker.

DIETER: Ik zal hem eens rap gaan halen. *(snel af)*

ANNIE: *(kribbig)* Ja, als het in zijn kraam past, kan hij rap zijn.

FEMKE: *(op)* U mag me volgen, mevrouw.

ANNIE: Nee, mijn man is de volgende klant. *(wraaklustig)* Maar ik kan al wel zeggen welke behandeling hij nodig heeft... Je mag hem ontharen.

FEMKE: Met wax of met de laser, mevrouw. Laseren is duurder maar is minder pijnlijk.

ANNIE: Nee, nee. Met wax. Het mag er allemaal af. Van zijn oksels, zijn armen, zijn borst, en zijn benen. Enne... Doe er nog maar een Brazilian wax bij ook.

FEMKE: Helemaal ontharen dus. Met wax.

ANNIE: We begrijpen mekaar.

DIETER: *(op, geeft e-book)* Ik kon hem niet direct vinden.

FEMKE: Komt u met me mee, mijnheer?

DIETER: *(opgetogen)* Met alle plezier.

(Femke en Dieter af)

ANNIE: Maar jij komt van een kale reis terug, hoor ventje. Letterlijk en figuurlijk.

(Oscar/Rambo en Veronique pratend op)

VERONIQUE: Ja, wij hebben een peperdure brandverzekering, maar zo'n vergetelheid mag nooit meer gebeuren! En ga nu Pieter maar verwittigen. Om 11 uur moet hij gaan opgieten in de Finse sauna.

OSCAR/Rambo: Ik zal het hem zeggen. *(af naar keuken)*

VERONIQUE: Sorry mevrouw, de massage van je man kan helaas niet doorgaan. De massagekamer is een tijdje buiten gebruik.

ANNIE: Geen probleem. Hij is van gedacht veranderd. Hij is in mijn plaats naar de schoonheidsspecialiste.

VERONIQUE: Voor een voetverzorging?

ANNIE: Nee. Voor een ontharing.

VERONIQUE: Een ontharing! Maar dat plannen wij altijd NA een saunabezoek. Want na een ontharing is de huid extra gevoelig. Dan moet je minstens 24 uur alle hitte vermijden.

ANNIE: Och, mijn olifantje kan daar wel tegen.

VERONIQUE: Ik sta niet in voor de gevolgen.

LEO: *(in badjas op uit sauna)* Veronique, zou je me een badhanddoek willen geven, alstublieft? Ik heb de mijne in het zwembad laten vallen. Stom, stom, stom.

VERONIQUE: Ach, dat kan iedereen overkomen. *(af naar privé)*

ANNIE: *(lachend)* Maar de stomste eerst.

LEO: Zeg dat wel. *(bekijkt Annie)* Nee maar!... Annie? Annie Vanlooy?

ANNIE: Euh... ja.

LEO: Herken je mij niet meer?

ANNIE: Als je me een tip geeft misschien wel.

LEO: Een tip. Wat denk je van deze. *(zingt zonder woorden de commercial voor Leo koekje "[Iedereen komt als je Leo roept](#)")*

ANNIE: *(zingt mee)* "Lee-jo, Lee-e-e-jo".

(beiden lachen)

LEO: Weet je het nu?

ANNIE: Leo Peeters. Waar is de tijd. En jij herkende mij nog?

LEO: Mijn eerste lief? Dat vergeet ik niet.

(off set: ijselijke schreeuw van Dieter)

ANNIE: *(ijzig)* Justitia facta est.

LEO: Wat bedoel je?

ANNIE: Jij zat destijds in de Latijnse. Dan weet je toch wel wat het wil zeggen?

LEO: "Gerechtigheid is geschied". Maar waarom zeg je dat?

ANNIE: Omdat het kelend varken daar binnen mijn man is, die op mijn instructies met wax onthaard wordt. Hij had maar zo happig niet moeten zijn om door die sexy griet bepoteld te worden.

LEO: *(lacht)* Nog altijd hetzelfde temperament?

ANNIE: Nog iets nijdiger dan vroeger.

VERONIQUE: *(op)* Hier is je handdoek, mijnheer de commissaris.

LEO: *(neemt handdoek)* Dank u, Veronique.

(Veronique af)

ANNIE: Ben jij een commissaris? Van de politie?

LEO: Twee keer ja.

ANNIE: Van welk korps?

LEO: Van de politiezone Antwerpen *(aan te passen aan eigen locatie)*.

ANNIE: Mijn God! Ik heb blijkbaar een duister charisma dat broeders van liefde *(of: dienaren van de wet)* aantrekt.

(off set: ijselijke schreeuw van Dieter)

ANNIE: Herken je zijn stem?

LEO: In die toonaard niet, nee.

ANNIE: Hij heet Dieter. Dieter Debock.

LEO: Ben jij met Dieter Debock getrouwd?

ANNIE: Al 25 jaar.

LEO: Dieter is goede agent. Met een perfecte staat van dienst. Wel spijtig dat hij weer niet geslaagd is voor het examen van rechercheur.

(off set: ijselijke schreeuw van Dieter)

ANNIE: Is hij weer niet geslaagd? Ach zo...

LEO: Wist je dat niet? De resultaten zijn nochtans eind vorige week bekend gemaakt.

ANNIE: (*mompelt geërgerd*) De lafaard.

(*Oscar/Pieter op uit privé in blote bast, draagt pruik, geruit lendendoek, handdoek over de schouder en emmertje*)

LEO: Oh kijk! Ze gaan opgieten in de sauna.

ANNIE: Zetten ze daar koffie?

OSCAR/Pieter: Opgieten in de sauna wil zeggen: geurig water op de hete stenen gieten en die stoom dan in het rond wapperen. Meestal doe ik dat met een beetje show. (*af naar sauna*)

ANNIE: Die 'opgieter' is precies ook een broer van de kelner en van de masseur.

LEO: Nu je 't zegt. Hij lijkt er inderdaad op. Jij hebt oog voor details, zeg. Jij zou een goede rechercheur zijn.

ANNIE: Oh maar, mijn man had dat opgemerkt. Je zou het hem niet aangeven, maar hij zou een prima rechercheur zijn.

LEO: Het opgieten in de sauna is altijd een leuk moment. Ga je mee?

ANNIE: Wel ja, waarom niet.

(*Annie en Leo af naar sauna's. Off set: ijselijke schreeuw van Dieter. Korte tijdspanne. Muziek suggestie: "[Adieu mein kleiner Garde Offizier](#)" Fränkischer Chor, Figurant met badjas op uit sauna, wacht beurt af in zetel. Muziek stopt. Femke en Dieter op. Dieter met pijnlijke grimas, open badjas, borst, armen en benen rood gekleurd.*)

FEMKE: Een eerste ontharing is niet prettig. Maar het went wel, hoor.

DIETER: Dat laat ik nooit meer doen. Nooit meer.

(*Veronique op*)

FEMKE: (*geeft Dieter een tube zalf*) Hier. Als straks je huid begint te gloeien, smeer dan deze zalf op. Dat geeft verkoeling. (*tot figurant*) U mag meekomen, mevrouw/mijnheer.

(*Femke en figurant af*)

VERONIQUE: Maar mijnheer, jij stond toch geprogrammeerd voor een bodymassage?

DIETER: *(zielig)* Ik was van gedacht veranderd. *(zet zich in zetel)*

VERONIQUE: Je had je voor de middag niet mogen laten ontharen. Nu zou ik je beter naar huis sturen.

DIETER: Maar ik ben nog niet in de sauna geweest.

VERONIQUE: Ik weet het, maar na een ontharing is je huid heel gevoelig. De eerstvolgende 24 uur moet jij nu alle hitte vermijden. Geen warm bad, geen sauna of jacuzzi. Want dat kan je huid irriteren en zelfs ontstekingen veroorzaken.

DIETER: Nu nog mooier! Komen we eens naar de sauna en nog voor we er ene van binnen gezien hebben, vliegen we naar huis.

VERONIQUE: Ik verplicht je niet om haar huis te gaan. Maar het is voor je bestwil. Ik zal je een tegoedbon geven, voor een ganse dag wellnessen voor 2 personen plus 3 gratis behandelingen, op een datum naar keuze.

(Oscar/Pieter glunderend op)

DIETER: Waar is mijn vrouw?

VERONIQUE: Ik vermoed dat ze ergens in een sauna zit.

DIETER: Dan vind ik haar wel. *(kreunend af naar sauna's)*

VERONIQUE: Wat sta jij daar zo te grinniken?

OSCAR/Pieter *(op)* Het publiek was dolenthousiast bij het opgieten. Ik heb mijn John Travolta moves nog eens gedaan.

VERONIQUE: Maar Oscar. Met jouw versleten botten.

OSCAR/Pieter: Het was lang geleden, maar ik kon het nog.

(Muziek: "[Staying alive](#)" - Bee Gees Oscar/Pieter showt Travolta-moves dans terwijl hij met handdoek zwaait. Muziek stopt)

VERONIQUE: Stop daar maar mee, zotteke. Straks ben je weer kreupel.

OSCAR: Dan heb ik toch mijn pleziertje gehad. *(af naar keuken)*

VERONIQUE: Het is je gegund, maar kom straks niet klagen. *(af naar privé)*

(Dieter gehaast op in badjas, zet zich op stoel, hijgt zwaar van 't lopen, dan Annie op in badjas)

ANNIE: Waarom gaat jij lopen? Je was nog maar net in de sauna en toen ging je er ineens vandoor.

DIETER: De vent die naast jou zat... dat is mijn baas! Daar ga ik niet in mijn flikker bij zitten. Ik wist verdorie niet wat ik eerst moest doen: gaan lopen of salueren.

ANNIE: Jouw baas was toch ook naakt.

DIETER: Ja, en zonder uniform is 't ook maar een bleekscheet. Wat zat jij daar trouwens te doen? Jij zou toch op mij wachten?

ANNIE: Leo had me uitgenodigd.

DIETER: Leo? Welke Leo?

ANNIE: Jouw baas. De commissaris. Wij kennen mekaar. Leo was mijn eerste lief. En voor je je stekels opzet: ik was toen zestien. Ik herkende hem zelfs niet meer. Maar hij mij wel. En zo geraakten we aan de praat... Ook over jouw examen.

DIETER: Ach ja! Dat moest ik je nog vertellen...

ANNIE: Te laat. Je wist het al van maandag. Iedereen weet het, behalve ik. Jij betreft me nooit bij jouw leven. Ik interesseer jou niet. Ik ben quantité négligeable.

DIETER: Dat is niet waar.

ANNIE: Wel waar. Heb jij mijn foto's op Facebook al ooit geliket? Nog nooit.

DIETER: Ja zeg, is het niet genoeg dat wij samenwonen?

(Mario gehaast op, gooit de lockersleutel op de balie, wil vertrekken.)

ANNIE: *(tot Mario)* Amai. Jij bent rap fit. In welke sauna heb jij gezeten?

MARIO: In de infrarood cabine, madame. Die heeft een betere dieptewerking dan een gewone sauna. En als je me nu wilt excuseren, ik moet gaan trainen.

ANNIE: Ja, ja. Drie keer meer dan een andere atleet. Ik snap het. *(Mario af)*
Amai, die was ineens zo gehaast. En zonder sportmassage. Die wou toch nog een sportmassage? Dat is raar. *(stoot Dieter aan)* Vind jij dat ook niet raar? *(klopt op Dieters been)*

DIETER: *(kermt)* Aaah!

ANNIE: Oei. Wat scheelt er?

DIETER: Raak me niet aan! Mijn lijf staat in brand. *(toont rode borst)*

ANNIE: *(lacht)* Hihi. Er staat geen haar meer op.

DIETER: Ik ben gescalpeerd. Mijn hele lijf staat in brand. Wil jij mij eens insmeren met deze zalf? Maar voorzichtig, eh. Ik kan niet veel verdragen.

ANNIE: Dat weet ik. Al vijftientig jaar... *(smeert Dieters borst, armen en benen in)*

(Veronique op)

DIETER: Aaah! Zachtjes!

ANNIE: Niet preutelen. Kleinzerig ventje.

VERONIQUE: Het spijt me dat de ontharing te vroeg op de dag is gebeurd. Met zo'n gevoelige huid kan mijnheer niet in de sauna. Ik stel voor dat jullie naar huis gaan.

ANNIE: Naar huis?

VERONIQUE: Ik zal tegoedbon meegeven voor een dagje sauna en 1 gratis behandeling naar keuze voor mijnheer en 2 voor mevrouw.

ANNIE: Kunnen we niet blijven? Mijn man heeft een dik vel, hoor.

VERONIQUE: Ik raad het echt af.

DIETER: Ik weet niet of ik wel wil terugkomen.

ANNIE: *(slaat op Dieters bil, Dieter kermt)* Wij komen terug! Ik wil een ganse dag kunnen relaxen. Geef die tegoedbon maar mee, madame.

DENNIS: *(op)* Is mijn toverfeetje nog bezig, Veronique?

VERONIQUE: Ja. Maar jij hebt je behandeling toch al gehad?

DENNIS: Ik zou haar even willen spreken. *(tot Annie)* Ik ga jouw goede raad opvolgen. *(knijpoogt)*

BRIGITTE: *(in badjas, bruusk op)* Wat is dat hier voor een lullige sauna.

DENNIS: *(terzijde)* Alien attack. May the force be with you.

BRIGITTE: Er zijn twee jacuzzi's maar ik kan geen enkele gebruiken. Bij de ene doen de jetstralen het niet en de andere is vuil.

VERONIQUE: Oh maar, als de jetstralen lang gebruikt zijn, slaat de jacuzzi op automatische beveiliging, zodat de unit niet oververhit. Na tien minuutjes werken ze weer.

BRIGITTE: En die vuile jacuzzi, wat doe je daar aan? Dat kan je zo toch niet laten. Het is een broeihaard van bacteriën, een beerput. Je ziet er de microben in zwemmen. Dat is onverantwoord!

DENNIS: *(terzijde)* Rot op, mens.

BRIGITTE: *(tot Dennis)* Wat zei je?

DENNIS: Hoor je niet goed? Laat dan bij Laperre een gratis hoortest doen.

VERONIQUE: *(telefoneert)* Kamiel! Kom eens helpen. 't Is voor een vuile jacuzzi. *(haakt in, tot Brigitte)* De klusjesman komt zo, mevrouw.

BRIGITTE: En wat doe ik intussen? Met mijn vingers draaien? Ik kom hier om te relaxen. Daar heb ik voor betaald. Ik ben absoluut niet tevreden over dit saunacomplex.

DENNIS: Je praat te veel over jezelf, madame. Dat is niet nodig. Dat doen wij wel als je weg bent.

(Brigitte snuift woedend)

OSCAR/Kamiel: *(op, draagt stofjas en petje.)* De jacuzzi's kunnen niet vuil zijn. Ik heb eergisteren de filters nog vervangen.

BRIGITTE: Niet vuil? Ga maar eens kijken. Het water is zo troebel als erwtensoep.

VERONIQUE: Wacht. Ik ga mee.

(Oscar, Brigitte en Veronique af naar sauna's.)

DENNIS: Wat een criticaster. Dat mens zou verdorie nog kritiek hebben op moedermelk.

ANNIE: Heb je dat gezien, Dieter? Die klusjesman is precies ook een broer van de kelner en de opgieter en de masseur.

DIETER: Het zal een familiebedrijf zijn, zeker?

(Femke en figurant op)

FEMKE: Tot ziens, mevrouw. En nog een prettige dag verder.

(figurant af naar sauna)

DENNIS: Femke! Wacht! Ik zou iets willen vragen... Ben je morgenavond vrij?

FEMKE: Waarom?

DENNIS: *(timide)* Ik zou je willen uitnodigen voor een etentje. Gewoon er even tussenuit. Voor een gezellige babbel. Zeg ja, alsjeblieft. Please! Please!

FEMKE: *(glimlacht)* Wel ja. Waarom niet.

DENNIS: *(enthousiast)* Ja? Echt?

FEMKE: Waar spreken we af?

DENNIS: Morgen om 19 uur, in restaurant (naam plaatselijk restaurant). Ik zal reserveren.

FEMKE: Okido. Tot morgen! *(af)*

DENNIS: *(extatisch)* Oh my God! Ze zei ja! *(tot Annie)* Lieve dame! Jouw wijze raad heeft me geholpen! Ik ben je eeuwig dankbaar. *(omhelst Annie)*

DIETER: Hé, hé! Kalm, eh makker! Dat is mijn vrouw!

DENNIS: Koester haar, mijnheer. Leg haar in de watten! Want je hebt een schat van een vrouw in huis. Een engel. Een godsgeschenk.

ANNIE: Jij kan wel een stukske vleien, eh vriend. Straks geloof ik het nog.

DENNIS: Och madame, vleierij is zoals een parfum. Daar mag je aan ruiken, maar je mag het niet inslikken.

(Dennis blij zingend en dansend af – suggestie voor zang: "[Tomorrow](#), tomorrow, I'll love you, tomorrow is only a day away")

ANNIE: *(tot Dieter)* Heb je dat gehoord? Jij hebt een schat in huis.

DIETER: Je hebt niet goed geluisterd. Je mocht het niet inslikken.

(Oscar/Kamiel en Veronique op uit sauna)

OSCAR/Kamiel: *(boos)* Dat stuk pretentie kan de boom in. Ik vervang die filter niet! Het water is nog proper en de temperatuur blijft zoals hij is. Wat denkt die trut wel! Dat ze het hier voor zeggen heeft?

VERONIQUE: Kalm, Oscar.

OSCAR: 't Is Kamiel. En ALS ze dan nog beleefd was. Maar nee. Mij uitmaken voor gierigaard, luiaard, onbekwame vent... Het scheelde geen haar of ze beet mijn neus af. Voor zo'n klant draai ik mijn nikkel niet af. Dat ze maar op een ander gaat. De piskous!

VERONIQUE: Heb je ruzie gemaakt?

OSCAR/Kamiel: Daar was geen speld tussen te krijgen. Ik heb mijn middenvinger opgestoken en ben weg gegaan. Aan zo'n chagrijn verspil ik geen energie. Ze kan de pot op, verdomme!

VERONIQUE: Sst. Kom, eventjes afkoelen.

(Oscar/Kamiel en Veronique af naar keuken)

DIETER: Mogen we nog niet naar huis?

ANNIE: Als we onze tegoedbon gekregen hebben, zijn we weg.

DIETER: Smeer hier nog eens wat zalf, Annie. Het begint weer te prikken.

ANNIE: Wacht maar tot we thuis zijn. Je had maar niet zo happig moeten zijn om bij die knappe juffrouw terecht te komen.

(Muziek suggestie: [karaoke versie van "We will rock you" – Queen](#). Wilma en Zulma vrolijk op, beiden hebben een enorm grote boezem, Zulma heeft een beetje talkpoeder onder de neus. Ze zingen en headbangen: "We will, we will rock you". Na +/-30 sec. stopt muziek)

WILMA: *(tot Annie)* Hé, tettergat! Jij had daarstraks bij die andere mijnheer zo'n grote uitleg.

ZULMA: *(verrukt)* Bij die knappe vent.

WILMA: Weet jij niet dat je in de sauna moet zwijgen?

ZULMA: Daar moet je je gedragen zoals in de kerk. *(met bijhorend gebaar)*
Dominus vobiscum. *(giechelt)*

ANNIE: Sorry, dat wist ik niet.

WILMA: Dan weet je het nu. Dus in 't vervolg oogjes dicht en snaveltje toe...

ZULMA: Slaap lekker. *(giechelt)*

WILMA: Goh Wilma. Er hangt nog... talkpoeder onder je neus. Kom hier dat ik het weg veeg. *(tuft in haar zakdoek en wrijft er mee over Wilma's neus)*

DIETER: *(gruwt)* Eikes!

WILMA: Hoe 'eikes'? Ons moeder deed dat ook als wij ons vuil gemaakt hadden. Met een beetje tuf heeft ze vroeger veel proper gemaakt en genezen, hoor.

ZULMA: Dat is 'moederkeszalf'.

WILMA: Dat werkt echt, hoor. Da's gene zever.

ANNIE: Hoe komt het dat er talkpoeder op haar gezicht hangt?

WILMA: Omdat ik haar snor en baard geschoren heb, curieusneus.
Talkpoeder na het scheren is veel beter dan die moderne flesjes. Daar krijg je een poepzacht velletje van.

ZULMA: Wij gebruiken dat ook voor onze oksels, eh Wilma?

WILMA: Ja, en voor onze bikinilijn. *(Wilma en Zulma giechelen)*

ZULMA: En voor onze zweetvoeten!

(Wilma en Zulma giechelen luider)

BRIGITTE: *(boos op, duwt Wilma)* Onderuit!

WILMA: He, he. Kalm eh, bulldozer! Een beetje meer respect voor de ouden van dagen. 't Is dankzij ons generatie dat jij er bent, hoor.

(Brigitte gooit lockersleutel op balie, af)

ZULMA: *(roept na)* Kieken zonder kop!

WILMA: Kom, Zulma. We zijn weg, voor we aangestoken worden door zo'n chagrijnig mens. *(legt lockersleutels op balie)* We laten ons goed humeur niet bederven.

ZULMA: Optimist tot in de kist!

(Muziek suggestie: refrein van [Happy days are here again – Gebroeders Ko](#), Wilma en Zulma stuntelig dansend af)

ANNIE: Bestaat er zoiets als opblaasbare beha's, Dieter?

DIETER: Wat weet ik daarvan. Dat is jouw afdeling. Waarom vraag je dat?

ANNIE: Daarstraks, toen die oude madammekes binnen kwamen, hadden ze een platte boezem. En in de sauna, waar ze zonder beha zaten, waren hun borsten... nu ja, gebruikte koffiefilters. Snap je? Downsized. Maar nu ze naar huis gingen, hadden ze een veranda "à la Dolly Parton". Heb je dat gezien?

DIETER: Ja zeg, ik kijk niet naar damesborsten.

ANNIE: Jij bent niet heiliger dan de paus.

DIETER: Gaan we nog niet naar huis?

ANNIE: Als we onze tegoedbon gekregen hebben. *(Veronique op)* Je hebt gelijk, hoor madame. Het vel van mijn man is te gevoelig om nog in de sauna ta gaan. Wij kunnen beter op een andere keer terugkomen.

VERONIQUE: Een wijs besluit. Ga jullie al maar omkleden. Intussen maak ik jullie waardebou klaar.

DIETER: Krijg ik geen schadevergoeding?

ANNIE: Voor kleinzerige ventjes bestaan geen verzekeringspolissen.

(Annie en Dieter af naar sauna's, Oscar/Kamiel op)

VERONIQUE: Ben je al een beetje gekalmeerd?

OSCAR/Kamiel: Dat mens haalde het bloed onder mijn nagels vandaan. En wat ze over onze sauna zei! Antiek, vies, smerig...

VERONIQUE: Ik weet het. Ze was van in 't begin al lastig. *(merkt lockersleutels)*
Oh kijk! De oude dametjes zijn naar huis en die kakmadame is ook weg.

OSCAR/Kamiel: Dat is een pak van mijn hart. Zo'n azijnpissers moeten er niet te veel komen of ik geef het van vandaag op morgen op.

VERONIQUE: Dat kan niet, Oscar. Als jij het opgeeft, hebben we niet genoeg personeel. En dan hebben de klanten geen service. Dan blijven ze weg. Als we de zaak aan een goeie prijs willen verkopen, moeten we goeie cijfers kunnen voorleggen.

OSCAR/Kamiel: Ok, ok. Ik zal wel blijven interimmen. Zo'n ambetante doos komen we gelukkig niet elke dag tegen.

(telefoon rinkelt)

VERONIQUE: *(telefoongesprek)* Met Sauna Serena, goeie middag... Ah, mevrouw Van Coppenolle! *(tot Oscar)* De makelaarster!... Heb je een kandidaat koper gevonden? Dat werd tijd... Wablieft?... Nee, wij doen van de prijs niks af. Onze zaak draait goed en je hebt dat bedrag zelf voorgesteld... Ja natuurlijk mag je met de kandidaat komen kijken... Volgende week? Omstreeks 14 uur? Prima. Tot dan! *(haakt in)* Er komt een kandidaat-koper! Eindelijk komt er schot in de zaak! Eindelijk een lichtpuntje.

OSCAR/Kamiel: Niet te hard van stapel lopen, Veronique. Een kandidaat is nog geen koper.

VERONIQUE: Ik weet dat het te vroeg is om te juichen. Maar de kans dat de kandidaat een koper wordt is fifty-fifty, toch? Stel je voor dat het lukt.

OSCAR/Kamiel: Dan zeggen we vaarwel aan de werkdagen van 15 uur.

VERONIQUE: Dan kan ik gaan shoppen als ik goesting heb.

OSCAR/Kamiel: Dan hang ik al mijn uniformen aan de haak.

(Muziek suggestie: ["Give me hope Joanna" – Eddie Grant](#) vanaf 0:44 – Oscar en Veronique dansen)

Einde 1ste bedrijf

2de bedrijf

(Intro suggestie: [“El condor passa” - Los incas, vanaf 0:40](#)). Veronique op via inkom met dikke weekendkrant. Legt krant op balie. Muziek stopt. Mario op met sporttas.)

VERONIQUE: Goedemorgen, Mario. Je bent zo vroeg vandaag. *(stempelt Mario's abonnement af)*

MARIO: Vroeg? Ik heb er al een stevige training op zitten. Nu kom ik even mijn spieren ontspannen en daarna ga ik nog 60 kilometer fietsen.

VERONIQUE: Voor de sport moet een mens nogal wat over hebben.

MARIO: Och, ik doe het graag. Voor mij is dat ontspanning.

VERONIQUE: Ieder zijn meug. Alsjeblief, hier is je sleutel. *(noteert)* Nummer 4. geniet van het saunaatje.

MARIO: Zal ik doen. *(af naar sauna)*

OSCAR/Pieter: *(op uit keuken met pakje boter)* Dat begin al goed. De magnetron is kapot en de boter is nog hard. Dat moet natuurlijk vandaag gebeuren, nu de kandidaat-koper komt kijken.

VERONIQUE: Kan je de magnetron niet repareren?

OSCAR/Pieter: Daar heb ik nu geen tijd voor. Ik moet broodjes klaar maken voor mensen die willen ontbijten en overal nog eens nakijken of alles proper is. Een slordige zaak verkoopt niet, eh Veronique.

VERONIQUE: Kijk dan vooral naar de houten banken. Die moeten pico bello zijn. En check of er geen handdoeken zijn blijven liggen. Dat geeft een slordige indruk.

OSCAR/Pieter: Komt in orde. Ik ben alleen beetje bang voor mijn 'personages'. Ik hoop dat ik me niet te veel holderdebolder moet omkleden. Kan je Rambo vandaag eens geen vrijaf geven? Dat zou gemakkelijker zijn.

VERONIQUE: De kandidaat-koper moet kunnen zien dat wij een goed draaiende zaak hebben, Oscar. Waar veel volk komt en dus voldoende personeel voorhanden is.

OSCAR/Pieter: Ik hoop hij op een uur alles gezien heeft. Eén piekuur kan ik nog aan. Maar geen hele namiddag. En met het middageten maak ik het vandaag ook wat gemakkelijker. Om twaalf uur warm buffet, om halféén lauw buffet en om één uur koud buffet.

VERONIQUE: Je doet maar. À propos, waarom ben jij nu Pieter? 't Is toch te vroeg om op te gieten?

OSCAR/Pieter: Ik ga even in de sauna zitten. Of ken jij een betere manier om zonder magnetron de boter te ontdooien. *(af naar sauna's)*

(Veronique kijkt Oscar/Pieter verbaasd na. Telefoon rinkelt.)

VERONIQUE: *(telefoneert)* Met sauna Serena, goeiemorgen... *(kijkt in papieren)* Inderdaad mevrouw Landuyt, u hebt vandaag om 11 uur een afspraak met onze schoonheidsspecialiste... U kan niet komen? Geen probleem. Dan verzetten we de datum. Wanneer past het voor u?... Ah, u komt helemaal niet meer? Dat spijt me. Er is toch niks... *(de beller heeft ingehaakt)* Hallo?... Hallo?... *(haakt in)*

(figurante op)

VERONIQUE: Goedemorgen, mevrouw Slegers. U komt voor een voetverzorging, nietwaar? Femke is er nog niet, maar ze kan ieder moment arriveren. Zet u nog even. *(geeft krant)* Als u in afwachting iets wil lezen, dit is de krant van vandaag.

(Figurant bladert in krant, leest streeknieuws. Muziek suggestie: [Hello, good morning - Nick Mackenzie](#)) - Dennis vrolijk op met sporttas)

DENNIS: Goeiemorgen, deze schitterende morgen!

VERONIQUE: Amai Dennis. Zo vroeg al goed gehumeurd.

DENNIS: Mijn humeur is vandaag extra extra large, Veronique. De wereld lacht me toe. Mijn hart loopt over van vreugde.

VERONIQUE: En wat is daar de reden van, als ik vragen mag?

DENNIS: De liefde, Veronique! De allesomvattende liefde, waarvan je op wolkjes loopt; waar de zon altijd schijnt; waar de vlindertjes in je buik wapperen en klapperen.

VERONIQUE: *(lachend)* En waar je mond van overloopt.

DENNIS: Ik ben zo gelukkig, Veronique. Ik was al langer verliefd op haar. En vorige week heeft ze eindelijk mijn liefde beantwoord. Femke en ik zijn nu een paar.

VERONIQUE: Femke? Ons Femke?

DENNIS: *(verzucht)* Ja! Dàt schattige Femke is nu mijn Femke. Het meisje dat ik mijn leven lang ga verwennen en vertroetelen.

VERONIQUE: Ze blijft hier toch nog werken?

DENNIS: Dat mag ze, maar het hoeft niet. Met mijn middelen kan ik haar best onderhouden.

VERONIQUE: Dat zal wel, met een vader die een brouwersimperium heeft opgebouwd.

FEMKE: Goeiemorgen allemaal.

DENNIS: Goeiemorgen, schatje. Wat ben ik blij je weer te zien. *(wil Femke kussen)*

FEMKE: Hier niet, Dennis. Niet op mijn werk.

DENNIS: Maar ik zie je graag.

FEMKE: Ik zie jou ook graag, maar werk en privé houd ik liever gescheiden.

DENNIS: Heb je straks dan een beetje tijd voor mij?

FEMKE: Dat hangt af van mijn programma. *(tot Veronique)* Heb ik een vol uurrooster?

VERONIQUE: Mevrouw Landuyt heeft zojuist gebeld. Ze heeft haar schoonheidsbehandeling van 11 uur opgezegd.

FEMKE: *(tot Dennis)* Dan kunnen we om 11 uur samen iets gaan drinken aan het buitenzwembad. Goed?

DENNIS: Waar ook ter wereld, als ik maar bij jou kan zijn, mijn liefste.

(figurante legt krant weg en vertrekt)

VERONIQUE: Nee maar. Mevrouw Slegers! Wacht! Het is jouw beurt!

FEMKE: Was dat mijn klant?

VERONIQUE: Ja. Ik had gevraagd of ze even wou wachten en plots vertrekt ze zonder boe of bah.

FEMKE: Misschien is ze onwel geworden?

DENNIS: Ik zal eens gaan kijken. *(af)*

VERONIQUE: Wel, wel. Jij en Dennis zijn dus een koppeltje.

FEMKE: Ik dacht eerst dat hij een charmeur was, een don Juan. Maar vorige week heb ik hem beter leren kennen en ben ik voor hem gevallen als een blok. Hij is zo'n lieverd!

VERONIQUE: Ja, dat denk ik ook wel.

(Oscar/Pieter op met druipend pakje boter in de hand- suggestie: verpakt sponsje)

OSCAR/Pieter: Verdomme, verdomme. Ik ben te lang blijven zitten.

VERONIQUE: Oh nee! De boter lekt!

OSCAR/Pieter: *(korzelig)* Dat weet ik.

VERONIQUE: Dat zijn vetvlekken!

FEMKE: Gooi er kattenbakkorrels over. Dat absorbeert.

OSCAR/PIETER: Wij hebben geen kat.

VERONIQUE: *(tot Oscar/Pieter)* Dat moet je direct opkuisen. Een vette vloer is gevaarlijk.

OSCAR/Pieter: Ja, ja. Dat zal de Kamiel wel opkuisen. *(af naar keuken)*

VERONIQUE: *(opent deur naar sauna's)* Oh nee! De hele gang is bedruipt.

DENNIS: *(op)* Ik kreeg die madame niet te pakken. Ze spurte naar haar auto en vertrok met piepende banden. Er moet iets dringend aan de hand geweest zijn.

VERONIQUE: Vreemd. Ze zat hier al die tijd de krant te lezen. Zou daar iets verontrustend in gestaan hebben?

(Dennis neemt krant)

MARIO: *(op in badjas)* Veronique, er is geen opgietswater.... *(schuift uit over botervlek, valt, blijft liggen)*

VERONIQUE: Oh my God!

DENNIS: Oei, die is lelijk onderuitgegaan.

VERONIQUE: Hij is uitgeschoven, over de boter!

DENNIS: *(tot Mario)* Hé man! Sta eens op!

FEMKE: Hij is buiten bewustzijn.

(Dennis zwaait met krant, Mario kreunt, Dennis legt krant terug)

VERONIQUE: Hij komt bij.

MARIO: *(brabbelt iets onverstaanbaars)*

DENNIS: Is dat een Chinees?

VERONIQUE: Wartaal. Hij heeft waarschijnlijk een hersenschudding.

FEMKE: Kom, we helpen hem recht.

(Veronique, Dennis en Femke tillen Mario op)

MARIO: *(gilt als hij bij de arm genomen wordt)* Aaah!

(Allen schrikken en laten Mario weer vallen)

VERONIQUE: *(Veronique stroopt Mario's mouw op, op de arm is een grote blauwe vlek)* Oh my God, dat is een serieuze bloeduitstorting. En zijn pols is gezwollen. *(Mario gilt als ze er op knijpt)* Dat is een serieuze verstuiking. Kom Mario, we brengen je naar de massagekamer. Onze masseur

heeft een diploma “Eerst Hulp”. Hij zal je goed verzorgen. En daar mag je wat rusten en slapen.

MARIO: *(verward)* Ja, ik ben groot geschapen.

(Oscar/Kamiel op met emmer en zwabber)

VERONIQUE: *(tot Oscar/Kamiel)* Roep Rambo. Snel! En zeg dat hij ijs meebrengt.

OSCAR/KAMIEL: Ja maar, ik moet kuisen.

FEMKE: *(tot Oscar/Kamiel)* Dat zal ik wel doen. Ga maar.

(Oscar/Kamiel af naar keuken)

VERONIQUE: Bedankt Femke. En als er klanten binnen komen, zeg dan dat ze eventjes moeten wachten tot alles gekuist is. Kom Dennis, we brengen Mario naar de massagekamer.

(Dennis, Mario en Veronique af, Femke poetst. Annie en Dieter op met eigen badgerief in grote tas)

DIETER: Waarom moeten wij zo vroeg komen? 't Is nog maar 9 uur.

ANNIE: Vorige week hebben we veel tijd verspild. Vandaag wil ik van openingstijd tot sluitingstijd van de sauna genieten. *(drukt op bel)*

FEMKE: Sorry mevrouw, de directrice is even opgehouden. Ze heeft gevraagd of jullie even willen wachten.

DIETER: Zie je wel! We zijn te vroeg.

ANNIE: *(tot Femke)* Jij bent toch de schoonheidsspecialiste? Moet jij hier ook kuisen?

FEMKE: Ik ben inderdaad schoonheidsspecialiste. Ik werk hier op zelfstandige basis. Maar als er iets onverwacht gebeurt, help ik wel een handje. *(af met poetsgerief naar sauna's)*

ANNIE: Er is iets onverwacht gebeurd. Iets dat ze moeten opkuisen. Dat is raar. Er zal toch geen ongeluk gebeurd zijn. Of een moord...

DIETER: Jij leest te veel detectiveverhalen.

ANNIE: Dat zou jij ook moeten doen. Dan zou je meer oog hebben voor details, mislukte rechercheur.

DENNIS: *(op, merkt Annie)* Lieve, mevrouw! Wat ben ik blij jou weer te zien. Ik zou je moeten overstelpen met bloemen. En dan nog zou mijn dankbaarheid ontoereikend zijn. Jij was de souffleur die me de juiste weg influisterde. Dankzij jouw goede raad is mijn leven opgewaardeerd tot een zevende hemel. Dank je wel! Ik zal je nooit vergeten. *(kust Annie's handen)*

DIETER: *(tot Annie)* Dat is parfum waar je een heel dorp mee kunt vergassen. Niet inslikken!

ANNIE: Het is dus in orde tussen Femke en jou?

DENNIS: De volle honderd percent. Wij zijn allebei stapelverliefd. We kunnen mekaar haast niet missen.

DIETER: Zou je lief dan eens niet helpen kuisen? Des te rapper dat gedaan is, des te rapper kunnen wij binnen.

DENNIS: Ik zal eens gaan kijken. En een kusje meepakken. *(knipoogt, blij af naar sauna's)*

DIETER: Als die nog wat gaat flikflooiën, moeten we nog langer wachten. En waar is de uitbaatster? Waarom staat die niet achter de toeg? Het is hier al hetzelfde als bij de NMBS. Daar moet je ook maar ondervinden dat je trein een kwartier later komt.

(Oscar/Rambo op met EHBO-koffer en ijsbox, af naar massagekamer)

ANNIE: Heb je dat gezien? Die masseur had een EHBO-koffer bij. Er is iets serieus gebeurd.

DIETER: Jij ziet overal spoken.

WILMA: *(op, tot Zulma die nog buiten staat)* Nee, je moet dat niet scheef houden. Alleen een beetje opheffen.

ZULMA: *(off set)* Dat is zwaar, hoor.

WILMA: Kom hier! *(loodst Zulma met infuusstandaard en looprekje binnen)*

ANNIE: Jesus! Daar ga je toch niet mee in de sauna!

WILMA: Oh jawel. Dat is haar mobiele snackbar. Ze moet dag en nacht eten.

ZULMA: Want mijn dunne darm is te lui.

WILMA: En ze mag met die kantine gaan en staan waar ze wilt. *(drukt op bel)*

ANNIE: We moeten even wachten. Er wordt daar binnen gepoetst.

WILMA: Zulma! Ga met je ijzerwinkel al maar voor de deur van de sauna staan.

(Zulma blokkeert de toegang naar de sauna's)

DIETER: Ja maar, wij waren hier eerst, hoor.

WILMA: Jij bent nog nooit in Benidorm op restaurant geweest, zeker? Daar staan de gepensioneerden altijd eerst aan de deur. En wie niet eerst staat, moet aanschuiven.

ANNIE: Dat is niet eerlijk, eh madame.

WILMA: Als je denkt dat de wereld eerlijk is, dan hou je jezelf voor de zot.

DENNIS: *(op)* Ze heeft bijna gedaan met poetsen. Nog even geduld. *(gaat zitten, leest de krant)*

WILMA: Geduld is voor mensen met te veel tijd. En veel tijd hebben bejaarden niet meer. *(drukt verwoed op bel)*

FEMKE: *(op met natte zwabber en lege emmer)* Ziezo. Alles is gepoetst.

Bedankt voor het wachten. *(zet zwabber en emmer naast de deur)*

(Veronique op)

FEMKE: Ik heb het vuile water van achter in de ligweide gekapt. Is dat goed?

VERONIQUE: Perfect.

WILMA: Kom Veronique, geef onze lockersleutel. Wij waren hier eerst.

DIETER: Dat is niet waar. Wij waren eerst.

VERONIQUE: Nee maar, Zulma! Jij gaat met die kapstok toch niet in de sauna!

WILMA: Daar hangt ze levensnoodzakelijk aan vast. Dat ding gaat mee. En geef ons nu maar een sleutel.

ANNIE: Oh nee! Wij waren hier eerst!

WILMA: Jij moet je klep houden.

ZULMA: Valse trut!

DENNIS: Maar doe nu eens niet moeilijk.

(Muziek: Hard Metal bijvoorbeeld [The Trooper – Iron Maiden](#) Tumult aan de toonbank met getrek en geduw. Verwijten vliegen heen en weer. Veronique probeert te sussen. Dan rinkelt de telefoon. Geruzie en muziek stoppen)

DENNIS: *(met krant aan de toonbank)* Veronique! Ik weet waarom die madame daarstraks zo haastig vertrok.

VERONIQUE: Nu niet, Dennis. *(telefoneert)* Met sauna Serena, goeiemorgen... Ja, mevrouw Vertongen, jij en je man staan ingeschreven om 14 uur... Jullie komen niet?... Dat is spijtig. Alleszins bedankt voor het verwittigen. *(haakt in)* Weer een annulatie.

DENNIS: Ik weet hoe dat komt.

VERONIQUE: *(tot Dennis)* Zwijgen en zitten!

(Dennis gaat in zetel zitten, Femke gaat naast hem zitten. Dennis toont Femke een onthutsend artikel in de krant. Oscar/Rambo op)

VERONIQUE: Ik ga jullie gelijktijdig de lockersleutel geven. Daarna gaan jullie rustig naar de sauna. Zonder commentaar en zonder handtastelijkheden. Rambo! Jij zorgt voor de ordelijke gang van zaken. Wie zeurt of duwt, vliegt achteraan in de rij.

(Rambo zet zich stoer als buitensmijter aan de deur; Veronique geeft de sleutels, noteert de nummers; Wilma, Zulma, Annie en Dieter als makke lammetjes af.)

VERONIQUE: Hoe is het met Mario?

OSCAR/Rambo: Een hersenschudding, een verstuikte pols en een fameuze bloeduitstorting op zijn arm. Ik breng hem seffens naar de spoed.

VERONIQUE: Jij? Nee, nee. Dat zal mijn man wel doen. Hij is in de keuken. Zeg maar dat hij die jongen naar de spoed moet brengen.

OSCAR/Rambo: Ok. *(af)*

VERONIQUE: En nu hoop ik dat alles weer vlot verloopt. Tegen zo'n rampscenario's kan ik niet goed tegen.

DENNIS: Ik ben bang dat het ergste nog moet komen.

FEMKE: Kom, Veronique. Ga even zitten.

VERONIQUE: Oh nee! Jij gaat hier toch blijven werken! Jij gaat toch je job niet opzeggen! Wij kunnen jou niet missen! *(boos tot Dennis)* Heb jij haar kop al zo zot gemaakt dat ze niet meer moet werken omdat jij haar rijkelijk kunt onderhouden? Of heb je haar een eigen zaak beloofd? Doe me dat niet aan! Nu niet!

DENNIS: Het heeft niks met onze relatie te maken.

FEMKE: Hoeveel mensen hebben vandaag hun afspraak afgebeld?

VERONIQUE: Twee.

DENNIS: En dan is er nog de madame die zo haastig vertrokken is.

VERONIQUE: Dat zijn er dan drie.

DENNIS: Drie annulaties op amper één uur tijd? Is dat niet vreemd?

VERONIQUE: Ja. Eigenlijk wel.

FEMKE: Dennis heeft ontdekt hoe dat komt.

(Achtergrondmuziek, bv. [Vivaldi Winter](#))

DENNIS: Ik weet alleen niet goed hoe ik die rampzalige boodschap moet inkleden om de shock te verzachten. Ik heb nog nooit zoiets pijnlijk moeten meedelen.

VERONIQUE: Niet te veel tierlantijntjes, Dennis. Zeg het maar.

DENNIS: De krant... Er staat vandaag iets vreselijk in de krant... Ik weet dat het van de pot gerukt is, dat het leugens zijn, maar de gevolgen zullen draconisch zijn... Het spijt me dat ik je zo'n boodschap moet overbrengen, Veronique. Ik hoop dat je sterk genoeg bent en dat je niet op de pianist schiet.

VERONIQUE: Ga je het nog zeggen?

DENNIS: Er staat een artikel in de krant, met als titel... *(leest)* "Sauna Serena deugt niet".

VERONIQUE: Wat?! *(grist krant uit Dennis' hand, leest)* "Uit recent bezoek aan de openbare sauna Serena in *(vul dorp/stad in)* bleek deze wellness in geen enkel opzicht aan de vereiste normen te voldoen. Het personeel is brutaal, de antieke baden werkt niet naar behoren en de hygiëne laat veel te wensen over". *(roept)* Oscar! Oscar! *(Oscar op)* Moet je zien wat er over ons in de krant staat! Uitgerekend vandaag! Dat is laster! Eerroof! Dat kan toch niet zomaar! *(geeft krant, Oscar leest)*

FEMKE: Dennis' reputatie wordt er ook in beklad. *(neemt krant, leest)* "Bij onderzoek van deze sauna liep er bovendien een gluurder rond: *(aanpassen met beschrijving van Dennis)* ongeveer 30 jaar, blond haar, plus minus 1m80, met gestreepte badjas. Het lakse personeel liet hem begaan."

(Veronique en Oscar bekijken Dennis bestraffend)

DENNIS: Jullie denken toch niet dat ik... Maar dat is ook een leugen! Dat artikel is één grote leugen. Kijk maar naar die laatste aantijging. Hier van onder. *(wijst in krant, leest)* "En tot slot is er vastgesteld dat er drugs worden verhandeld."

OSCAR en VERONIQUE: Drugs?!

(muziek stopt, Annie en Dieter op in eigen badrjas)

ANNIE: Sorry, maar wij moeten onze extra behandelingen nog reserveren.

VERONIQUE: Dat kan geregeld worden. *(gaat achter balie staan)*

ANNIE: Hier is onze tegoedbon. Wij hadden graag een high tea voor twee.
Dan voor mij een voetverzorging en voor mijn man een massage. Daar betalen we voor bij. Want hij heeft vorige week al een extra behandeling gehad, nietwaar?

VERONIQUE: Eens kijken. Voor de middag...

OSCAR: ...is de Rambo volgeboekt. Dat heeft hij zojuist tegen mij gezegd.

DENNIS: Femke is in de voormiddag ook bezet. Nietwaar, schatje? *(knipoogt naar Femke)*

VERONIQUE: *(kregelig)* Dan kan de voetverzorging voor mevrouw om 13 uur, de massage voor mijnheer om 14 uur en de high tea om 16 uur. Is dat goed?

ANNIE: Prima.

(Leo op)

VERONIQUE: Goedemorgen, Mijnheer de commissaris! Ik haal zo dadelijk een badjas en handdoeken.

LEO: Laat maar zitten, Veronique. Ik kom deze keer met een gerechtelijke opdracht. Er is getipt dat hier drugs verhandeld worden. Dat kunnen wij zo maar niet laten gaan. Dat moet onderzocht worden. *(tot Dieter)* Als je wilt, kan jij me helpen met het onderzoek, "aspirant-rechercheur".

DIETER: Euh...

ANNIE: *(tot Dieter)* Niet laten schieten. Doen!

DIETER: Ja. Natuurlijk wil ik helpen.

LEO: Ga je dan maar omkleden. Want een rechercheur in badjas straalt geen autoriteit uit, nietwaar.

ANNIE: We gaan ons direct omkleden, Leo. Kom Dieter!

(Annie en Dieter af)

OSCAR: *(tot Leo)* Is jouw onderzoek het gevolg van dat artikel in de krant?

LEO: Ja.

OSCAR: Maar daar is niks van waar! Dat is één grote leugen!

VERONIQUE: Je zou beter op zoek gaan naar degene die zo'n leugens in de gazet zet. Dat is eerroof! Dat maakt onze zaak kapot.

LEO: Ik kan bij de krant gaan informeren, maar meestal beschermen zij hun informanten. Verdenken jullie iemand?

DENNIS: Ik wel, ja.

FEMKE: Jij? Maar jij hebt met deze zaak toch niks te maken?

DENNIS: Misschien wel een beetje. Vorige week was hier een astrante madame. Met een pretentie van hier tot in Tokio. Een onmogelijk mens. Ze blafte iedereen af. Die heb ik in de sauna een beetje gestalkt. Gewoon om haar te treiteren. Ze had maar beleefder moeten zijn.

OSCAR: Ik weet wie je bedoelt. 't Was een echt serpent.

VERONIQUE: Die Brigitte. Die het bloed onder mijn nagels haalde. (*bladert in register*)

DENNIS: Zij is de enige die mij kan afdoen als een gluurder. En ik had die dag inderdaad een gestreepte (*aanpassen*) badjas aan.

LEO: Heb je het adres van die Brigitte?

VERONIQUE: Alleen de achternaam... (*ontgoocheld*) Janssens.

LEO: Zonder adres kan je niks doen. Als je daar nog achter komt, kan je klacht indienen vanwege laster en/of eerroof met emotionele en financiële schade tot gevolg. Maar dan moet je wel zeker zijn dat zij achter dat krantenartikel zit. En neem ook een advocaat onder de arm.

OSCAR: Moeten wij de schuldige opsporen én een advocaat betalen? Voor iets waar wij het slachtoffer van zijn? En de brave burger maar denken dat hij beschermd wordt.

LEO: Hebben jullie die bewuste krant? Mag ik dat artikel nog eens inzien?

(*Annie en Dieter op, gaan terzijde staan*)

ANNIE: *(stiekem tot Dieter)* Je weet wat ik gezegd heb, eh? Ik souffleer en jij zegt het. *(tot Leo)* We zijn er klaar voor, mijnheer de commissaris.

LEO: Ook al zou het artikel laster zijn, er wordt gewag gemaakt van drugs dealen. En dat moeten wij onderzoeken. Waar zullen we mee beginnen...

(Annie fluistert in Dieters oor, gebaart: "zeg het!")

DIETER: Agatha Christie verdenkt altijd eerst het personeel, mijnheer de commissaris.

OSCAR: Ons personeel? Dat zijn geen drugdealers. Daar steek ik mijn hand voor in het vuur.

VERONIQUE: Ik ook.

LEO: Breng al het personeel hier samen.

DENNIS: Dan heb je mij niet meer nodig?

LEO: Jij mag naar de sauna. Jij bent straks aan de beurt.

DENNIS: *(tot Femke)* Kom straks naar het terras aan het zwembad. Ik zal er op je wachten. *(kust Femke)*

(Dennis af, Femke, Oscar en Veronique gaan op een rij staan)

OSCAR: Het personeel is gemobiliseerd. We zijn er klaar voor.

LEO: Ik zei "al" het personeel. Jullie hebben toch meer personen in dienst?

OSCAR: Je wilt "al" ons personeel zien?

DIETER: Ja. Allemaal.

ANNIE: Rambo en Pieter en Kamiel en James.

OSCAR: Allemaal dus. Ok. *(af naar keuken)*

VERONIQUE: Moet dit nu echt, mijnheer de commissaris? Het gaat hier toch om de dikke, vette leugens van die smerige Brigitte. Wij zijn onschuldig.

LEO: Sorry Veronique, volgens de wet is iedereen verdacht tot het tegendeel bewezen is.

(Muziek: Intro van film "Indiana Jones" De keukendeur gaat open. Oscar duwt vanuit de keuken langzaam een kledingrek op wieltjes binnen, waarop al zijn vermommingen hangen. Daarna gaat hij naast het kledingrek staan. Muziek stopt.)

OSCAR: Asjeblijft mijnheer de commissaris. Het volledige personeelsbestand.

LEO: Maar dat is een kapstok!

OSCAR: Een kapstok met de kleren waarmee ik me verkleed als *(toont de respectievelijke outfits)* James de garçon, Pieter de opgieter, Rambo de masseur en Kamiel de klusjesman.

ANNIE: Zie je wel dat ze familie zijn!

VERONIQUE: Alleen Femke is nog in dienst, mijnheer de commissaris. En dan nog op zelfstandige basis.

LEO: *(tot Oscar)* Maar jij kan toch niet op vier plaatsen tegelijk zijn?

OSCAR: Ik kan me rap omkleden. En Veronique zorgt voor een haalbaar schema. Alleen voor de 'James de garçon' moet ik soms heel rap zijn.

DENNIS: Heb jij dat allemaal alleen gedaan? Niet te geloven!

FEMKE: Staat de zaak er dan zo slecht voor dat je geen personeel meer kan betalen?

VERONIQUE: Nee, Femke. Het zit zo. Vorig jaar besloten Oscar en ik om op pensioen te gaan. We contacteerden een makelaarster en dachten dat ze snel een koper zou vinden. Maar dat duurde langer dan verwacht. Intussen namen personeelsleden ontslag. Wij wilden hen niet vervangen. Zonder personeelskosten konden we nog wat sparen en lijkt de verkoopprijs aantrekkelijker. Dus vulde Oscar de ene na de andere vacature in.

FEMKE: Maar als jullie met de zaak stoppen? Wat gebeurt er dan met mij?

OSCAR: Jouw huurcontract loopt door. Dat wordt mee overgenomen.

FEMKE: Maar de overnemer mag het huurcontract wel opzeggen.

VERONIQUE: Ja. Het spijt me.

(Annie fluistert in Dieters oor)

LEO: Bon. Oscar, jij mag je personeel terug binnen rollen. *(Oscar af met kledingrek)* Femke, gezien jouw statuut van zelfstandige kan jou niets ten laste gelegd worden inzake Sauna Serena. Jij mag beschikken.

FEMKE: Beschikken? Over wat?

ANNIE: Dat wil zeggen dat je mag vertrekken.

(Oscar op, Femke af naar sauna, Annie mimet: "vooruit, zeg het!")

DIETER: Als die Rachel drugs zag verhandelen, mijnheer de commissaris, dan is iedereen die die dag in de sauna was verdacht.

LEO: Goed gezien, Dieter! Kan jij nagaan wie er op die dag allemaal aanwezig was, Veronique?

VERONIQUE: Dat staat hier, in mijn boek.

LEO: *(gaat achter de balie mee kijken)* Perfect! Zet die namen maar op een lijstje.

(Veronique schrijft, Annie fluistert in Dieters oor)

LEO: *(tot Veronique)* Nee, nee. Mijn naam moet je niet noteren en Dieter Debock ook niet. Dat is een politieagent.

OSCAR: 't Zou anders niet de eerste keer zijn dat een politieagent in vuile zaakjes betrokken is. *(krijgt vuile blik van Leo en Dieter)*

DIETER: Misschien kan Veronique ook zien wie van die mensen van het lijstje vandaag hier zijn, mijnheer de commissaris. Dan kunnen we ze een voor een ondervragen.

ANNIE: Hier zie! Mijn ventje! Een geboren rechercheur! *(omhelst Dieter en fluistert in zijn oor).*

OSCAR: Heb je mij nog nodig, mijnheer de commissaris? Ik moet nog broodjes smeren.

LEO: Ja, jij mag beschikken. Maar wel hier blijven.

OSCAR: Je moet niet bang zijn. Ik moet nog een hele dag flexibele shiften draaien. *(af naar keuken)*

DIETER: Zal ik al iemand uit de sauna ophalen, mijnheer de commissaris? Of gaan we eerst de lockers onderzoeken?

LEO: De lockers. Ja natuurlijk. Daar kan belastend materiaal in liggen. Heb jij reservesleutels van die kastjes, Veronique?

VERONIQUE: Nee, maar wel een loper die overal op past. Ik zal hem halen. *(af naar privé)*

LEO: *(tot Dieter)* Wel Dieter, jouw vrouw heeft blijkbaar gelijk. Er zit een pientere speurder in jou. Dat verdient een aanbeveling.

ANNIE: Krijgt hij een herkansing?

LEO: Ik kan niks beloven, maar ik ga bij de commissie wel een balletje opgooien.

ANNIE: *(stoot Dieter aan)* Veel detectives lezen is nog zo slecht niet, eh?

VERONIQUE: *(op met loper)* Asjeblieft, mijnheer de commissaris. Er zijn maar vijf lockers bezet. De andere staan open.

(Wilma en Zulma op, met ongewoon grote boezem (een oversized, voorgevormde beha met sealzakjes (zie verder), wordt boven hun beha + hemdje gedragen)

WILMA: Hier zijn onze sleutels, Veronique. We zijn er mee weg.

VERONIQUE: Nu al? Dat was een kort saunaatje.

WILMA: Ja, haar mobiele voederzak mag niet koken. En er begonnen al belletjes in te komen.

LEO: Staan deze dames op de lijst, Veronique?

VERONIQUE: Ja.

LEO: Dan mogen ze nog niet naar huis. Zorg jij daar voor? Geef hun eventueel wat te drinken. Kom Dieter, eerst de lockers.

(Leo en Dieter af naar sauna's. Annie draait onderzoekend rond Wilma en Zulma)

WILMA: Wat zei die knappe gast? Mogen wij nog niet naar huis?

ZULMA: *(gniffelt)* Hij trakteert!

WILMA: Een vreemde vent die trakteert? Die wil meer dan wat gezelschap.

ZULMA: *(begeesterd)* Jaaa!

WILMA: Jij valt uit de boot, wicht. Jij kunt niks drinken. Jij hangt al aan 't vat.
(tot Veronique) Als die vent dan toch trakteert, geef mij dan maar een glas champagne.

(Veronique af naar keuken)

WILMA: *(tot speurende Annie)* Wat is 't, mens? Heb ik iets van jou aan?

ANNIE: Nee, maar ik zou iets willen vragen.

WILMA: Curieuzeneuzemosterdpot. Allee, zeg het maar.

ANNIE: Ik vroeg me af hoe het komt dat jullie buste zo stevig is. Dragen jullie een speciale beha?

ZULMA: Dat is een "poesup".

WILMA: Zwijg, Zulma! Daar heeft dat mens geen affaire mee. *(tot Annie)* En jij onbeschofte Trien, hoepel op. Op intieme vragen antwoorden wij niet.

(Veronique op, geeft Wilma een glas champagne, Dieter en Leo op met rugzak van Mario)

WILMA: *(heft het glas)* Schol, mijnheer Dinges!

ZULMA: Mag ik eens proeven?

WILMA: Seffens. *(drinkt)*

ANNIE: Iets gevonden?

DIETER: Geld. Veel geld.

(Duistere Muziek: bv. ["Stranger Things" - Dixon & Michael Stein](#). Leo en Veronique consulteren het lijstje achter de balie. Annie fluistert in Dieters oor,

gevolgd door een gemimede ruzie: 'Nee, dat zeg ik niet - ja dat moet je zeggen' Wilma en Zulma nippen beurtelings van champagne. Muziek stopt)

DIETER: Ik stel voor dat we eerst deze dames fouilleren, mijnheer de commissaris. Dan kunnen ze naar huis.

WILMA: Commissaris! Ben jij een commissaris?

LEO: Ja.

ZULMA: *(dweperig)* Waw!

WILMA: Waarom wil jij ons fouilleren?

LEO: Omdat wij gelast zijn met een onderzoek. Alle aanwezigen moeten gefouilleerd worden.

WILMA: Hela! Jij niet, hoor! Je hebt wel getrakteerd, maar je blijft met je fikkels van mijn lijf!

ZULMA: *(ondeugend)* Bij mij mag het.

WILMA: Zulma! Geile doos!

DIETER: Er zijn redelijke en objectieve redenen om aan te nemen dat er een misdrijf in het spel is, mijnheer de commissaris. Moeten we dan niet overgaan op een 'gerechtelijke' foullering?

LEO: Ja, eigenlijk wel.

WILMA: Wat is een gerechtelijke foullering?

ANNIE: Ladies Night! The full Monty! Kom dames. Begin er maar aan. It's showtime!

(Muziek: bv. The stripper, David Rose. Eerst geërgerd, langzamerhand enthousiast, geven Wilma en Zulma een komische striptease ten beste (rok, kniekousjes, blouse, paaldansmoves aan de hospitaalstandaard?). Tromgeroffel als ze gelijktijdig de oversized beha uitdoen en er zowat vijftig cocaïne sealzakjes van boterpapier op de grond dwarrelen. Leo en Dieter lieten zich meeslepen en applaudisseren. Wilma en Zulma grabbelen naar de sealzakjes.)

ANNIE: Halt! Afblijven! *(geeft een sealzakje aan Leo)* Volgens mij zit in deze zakjes geen talkpoeder, maar drugs.

(Wilma en Zulma nemen hun kleren en schuifelen naar de uitgang.)

VERONIQUE: Nee! Dit kan niet! Dat mag niet! Oscar! Oscar!

ANNIE: Kom Dieter, alles oprapen. Dat is bewijsmateriaal.

(Annie en Dieter gooien de sealzakjes in de lege emmer.)

OSCAR: *(op)* Wat scheelt er?

LEO: Het is cocaïne.

VERONIQUE: Oh nee! Zijn Wilma en Zulma drugdealers?

ANNIE: Geen dealers. Gebruikers. *(stormt naar de uitgang, blokkeert wijsarms de deur)* Jullie waren hier niet eerst binnen, en jullie zijn hier ook niet eerst buiten.

LEO: Wie meer dan 0,5 gram cocaïne op zak heeft – en dat is in dit geval duidelijk - is volgens de wet geen gebruiker maar een dealer. Deze dames nemen we mee voor verhoor en de drugs worden in beslag genomen.

(Annie fluistert in Dieters oor)

WILMA: Maar dat is voor eigen gebruik!

ZULMA: En een beetje voor ons clubje.

WILMA: Hou je teut!

LEO: Welk clubje?

WILMA: Wij willen een advocaat.

LEO: Dat kan. Straks op het bureau. Trek nu jullie kleren aan en ga braaf in de zetel zitten.

(Wilma en Zulma gehoorzamen)

DIETER: Mijnheer de commissaris, volgens onze vondst in locker nummer vier, is er nog een verdachte.

VERONIQUE: Oh nee! Mario!

OSCAR: Shit, die was ik vergeten.

LEO: *(tot Dieter)* Ga die persoon maar ophalen.

OSCAR: Ik zal hem wel halen. Hij ligt in de massagekamer. *(af)*

LEO: *(tot Wilma en Zulma)* Vertel eens wat meer over jullie clubje.

ZULMA: Dat zijn vrienden van...

WILMA: Zwijg, onnozel wicht! Eerst een advocaat.

ANNIE: Maar werk toch mee! Dat kan de straf verlichten. Komaan Zulma, wie zijn die vrienden?

WILMA: *(springt op, duwt Annie)* Kom er niet tussen, totebel! *(duwt Annie)* Jij hebt hier niks in de pap te brokken.

ANNIE: Hé hé! Handen thuis!

DIETER: Maak het niet erger dan het al is, madame. Ga zitten!

WILMA: Ik doe niks verkeerd als ik blijf recht staan.

ZULMA: *(roept)* Dat zijn vrienden van de wijnclub!

WILMA: *(furieus tot Zulma)* Jij stom kalf! Ik had gezegd dat je moest zwijgen.

(Wilma geeft Zulma klappen. Zulma verweert zich. Er ontstaat een handgemeen. Wilma scheldt: "Trut, onnozel wicht, Judas, enz." Annie en Dieter willen tussenkomen: "hou op, stop daarmee", zij krijgen ook klappen.)

LEO: *(telefoneert)* Met commissaris Peeters. Oproep tot versterking. Stuur een politiecombi naar Sauna Serena.

(Annie en Dieter houden Zulma en Wilma in bedwang. Oscar en zielige Mario op, met windels om hoofd, ijszak, blauwe arm...)

OSCAR: Hij moet naar de spoed.

VERONIQUE: Hij heeft een hersenschudding.

ZULMA: Mario?

WILMA: Onnozel schaaap. Je had moeten doen alsof je hem niet kende. Nu is het helemaal om zeep.

LEO: *(tot Mario)* Is deze rugzak van jou?

MARIO: *(kijkt Leo schaaпachtig aan)*

LEO: In jouw rugzak vonden we 5000 euro en deze lockpick. Heb je daar een verklaring voor?

MARIO: *(voelt aan zijn hoofd, praat onverstaanbaar)* Jug.. sjak...op...jug...hang.

ANNIE: Je moet niet doen alsof je van niks weet, vriendje. Daar hebben we politici voor.

OSCAR: Hij is nog versuft.

WILMA: Ze hebben hem tot bloedens toe toegetakeld, ocharm. De politie uw vriend? Tarara. Smeerlappen zijn het! Beulen! Daar kan je klacht voor indienen, Mario.

ANNIE: Klep dicht.

LEO: *(tot Mario)* 5000 euro heb je toch niet zomaar op zak. Is het drugsgeld?

MARIO: *(moeizaam)* Ikke... ikke en de dikke... koren pikken. Was niet rijp.

OSCAR: Je kan hem niet ondervragen, mijnheer de commissaris. Bij een hersenschudding kunnen verwardheid, geheugenverlies en spraakproblemen optreden. Hij moet naar het ziekenhuis.

LEO: Ok. We zullen hem eerst laten verzorgen. Dan halen we hem later op voor een verhoor. We hebben inmiddels voldoende bewijzen.

(sirene van politiewagen)

VERONIQUE: Daar zijn ze al.

LEO: *(tot Dieter)* Verzamel het bewijsmateriaal. Ik zorg voor deze twee dames.

ZULMA: *(sexy)* Er gaat toch nog iets van komen.

WILMA: Vergeet het! Met die vent doe ik geen triootje.

ANNIE: Verheug jullie al maar op een tête-à-tête.

(Dennis en Femke op uit sauna's)

DENNIS: Wat is hier aan de hand?

VERONIQUE: Een nachtmerrie.

(twee figuranten op als politieagenten)

LEO: *(tot agenten)* Perfecte timing, jongens. Deze jongeman (Mario) mogen jullie naar de spoed brengen. Zodra hij kan praten, wil ik hem verhoren. En deze dames mogen naar het politiebureau.

(agenten halen handboeien boven)

WILMA: Je gaat ons toch geen bracelet aan doen. Zien wij er uit alsof we kunnen gaan lopen?

ZULMA: *(sexy)* Wij 'willen' niet gaan lopen!

LEO: Handboeien zijn niet nodig, jongens.

(Agenten, Mario, Wilma en Zulma af)

ANNIE: Zeg Leo. Moet Dieter mee naar het politiebureau? Mag hij niet blijven? Wij zijn hier eigenlijk om met z'n tweetjes ons zilveren jubileum te vieren.

LEO: Wie kan jou iets weigeren. Kom, geef het bewijsmateriaal maar aan mij, Dieter. Geniet jij maar verder met je schattig vrouwtje. En wat jouw ambitie betreft: jij was in deze zaak heel pieter, heel competent. Ik ga jouw voordragen als aspirant-rechercheur met praktijkervaring. Zonder examen. *(knipoogt, af met draagtas, rugzak en emmer sealzakjes.)*

DIETER: Word ik aspirant-rechercheur?

ANNIE: Ja, maar dan ga je eerst nog veel detectives moeten lezen.

FEMKE: Waarom zijn die mensen opgepakt?

VERONIQUE: De commissaris had het krantenartikel gelezen en kwam naar drugs zoeken. En hij heeft ze gevonden.

ANNIE: Welk krantenartikel?

DENNIS: Dit hier. *(geeft krant)*

(Dieter en Annie lezen het artikel)

OSCAR: Nu zijn we helemaal gejest.

VERONIQUE: Hoezo?

OSCAR: Nu er drugs gevonden zijn, is het artikel van die Brigitte niet leugenachtig meer. Er werden hier wel drugs verhandeld. En dat het personeel niet vriendelijk was, klopt ook. Ik heb haar afgeblaft.

DENNIS: En omdat ik haar ambeteerde, heeft ze mij voor gluurder aanzien.

VERONIQUE: En onze installaties zijn wel degelijk aan 't verouderen.

FEMKE: Maar door dat artikel blijft het cliënteel weg.

OSCAR: Niks aan te doen.

ANNIE: Hola, wacht eens even! Dit artikel is duidelijk bedoeld om te kwetsen en schade te berokkenen. Is dat niet strafbaar, Dieter?

DIETER: Ik ben maar een gewone politieagent, Annie. Geen jurist. En er bestaat nog zoiets als vrije meningsuiting.

ANNIE: Maar je kan toch zo maar geen negatieve kritiek in de krant zetten.

DENNIS: Op de sociale media doen ze niks anders.

(Muziek: ["Also sprach Zarathustra – Strauss"](#) De deur gaat open. Lucienne Van Coppenolle op, houdt deur open, dan Brigitte op, met grote hoed en zonnebril. Muziek stopt)

LUCIENNE: Goede middag. Herkent u mij nog? Ik ben Lucienne Van Coppenolle.

VERONIQUE: De makelaarster!

LUCIENNE: Inderdaad. En dit is de kandidaat-koper. *(Brigitte neemt hoed en zonnebril af)* Mevrouw Brigitte Janssens.

(consternatie)

VERONIQUE: Nee!

OSCAR: Die trut!

DENNIS: De kakmadame!

FEMKE: Voor jou werken? Zo zie! *(geeft Brigitte een middenvinger)*

LUCIENNE: Jullie kennen mekaar?

BRIGITTE: Oppervlakkig.

VERONIQUE: Oppervlakkig? We hebben haar heel goed leren kennen! De arrogante trut met hare vuile teut.

OSCAR: Dat achterbaks liegbeest.

LUCIENNE: Kunnen we het zakelijk houden, alsjeblieft?

OSCAR: Met dat mens doe ik geen zaken.

VERONIQUE: Ik ook niet.

DENNIS: Groot gelijk.

LUCIENNE: Ze is nochtans bereid om de zaak te kopen. Nietwaar, mevrouw Janssens?

BRIGITTE: Ja, maar na wat ik in de krant gelezen heb, en nu er bijna geen klanten zijn, ben ik niet zo happig meer. Tenzij jullie de prijs verlagen... Tot de helft.

LUCIENNE: Dat lijkt me een aanvaardbaar bod.

OSCAR: Jij loeder! Vuile intrigante! (*valt aan met zwabber*) Onder mijn ogen onderuit! Weg! Of ik maak van jouw valse smoel een platte pannenkoek.

ANNIE: (*houdt Oscar tegen*) Ho, ho! Wacht even. (*tot Dieter*) Herinner jij je de film "Good cop Bad Cop"? Dan begrijp je wat we gaan doen.

DIETER: Ik ben bang van wel.

ANNIE: (*biedt Brigitte stoel aan*) Kom mevrouw, ga zitten. Ik denk dat we tot een deal kunnen komen met een fatsoenlijk zakelijk gesprek.

BRIGITTE: Dat denk ik ook. (*gaat zitten*)

ANNIE: (*tot Oscar*) Doe dat licht eens aan. (*wijst naar theatertechnicus*)

(*Muziek: "Good cop bad cop theme" - Licht dimt, volgsport op Brigitte, Annie zit tegenover Brigitte, Dieter staat naast Brigitte. Muziek stopt.*)

ANNIE: Dus je wilt deze zaak kopen. Heb je het pand bezocht?

BRIGITTE: Ja, vorige week.

ANNIE: En wat vond je er van?

BRIGITTE: Nogal oubollig, maar er kan iets van gemaakt worden.

ANNIE: Werkte alles nog?

BRIGITTE: Ja, maar de jacuzzi was vies.

ANNIE: En hoe was de ontvangst?

BRIGITTE: Stug en onbeleefd.

DIETER: Dat zijn dezelfde klachten als in het krantenartikel. Dat is geen toeval.

BRIGITTE: Ik zal niet de enige geweest zijn die dat opmerkte.

ANNIE: Was er vorige week veel volk?

BRIGITTE: Nogal.

DIETER: Maar nu is geen volk. Komt dat door het krantenartikel?

BRIGITTE: Zou kunnen.

ANNIE: Dat negatief artikel komt voor jou wel goed uit.

DIETER: Heb jij dat geschreven?

BRIGITTE: Nee.

(Oscar, Veronique, Dennis en Femke beginnen met dreigende cadans te klappen.)

ANNIE: Wij kunnen het bij de krant navragen.

BRIGITTE: Die verraden geen bronnen.

ANNIE: Voor misdrijven wel.

DIETER: Negatieve recensies bedoeld om schade berokkenen zijn een misdrijf.

ANNIE: Dat wordt beboet.

DIETER: Met gevangenisstraf.

ANNIE: En een aanzienlijke schadevergoeding.

DIETER: Een flinke geldboete voor verloren inkomsten.

ANNIE: Plus een schadevergoeding wegens aantasting van de eer.

DIETER: Beken! Jij was het!

ANNIE: Jij hebt vuil spel gespeeld!

DIETER: Jij schreef dat artikel!

ANNIE: Je wou de verkoper bedonderen!

DIETER: Beken!

(Oscar, Veronique, Dennis en Femke komen al klappend dichterbij, scanderen: "Beken. Beken....")

BRIGITTE: *(slaat door)* Stop, stop, stop! Ja ik heb dat artikel ingestuurd. Ja, ik wou de prijs kelderen. Ja, ja, ja!

(Het geklap stopt. Licht aan, volgspot uit)

LUCIENNE: *(nervous)* Sorry, maar ik heb nog een andere afspraak. *(af)*

ANNIE: *(tot Oscar)* Nu is het aan jullie. Wat doen we? De politie bellen of haar aanklagen?

OSCAR: Haar aanklagen.

VERONIQUE: En een schadevergoeding vragen.

ANNIE: Dan schakel je best een advocaat in. Dieter, noteer jij de gegevens van madame Janssens?

(Dieter en Brigitte regelen terzijde de formaliteiten)

OSCAR: Onze zaak kopen aan de helft van de prijs. Wat denkt die bitch wel! Dat is ons levenswerk!

VERONIQUE: Ik had vorige week nog tegen de makelaarster gezegd dat we niks van de prijs afdeden. Dat had ze tegen die Brigitte toch kunnen zeggen.

OSCAR: Die makelaarster deugt ook niet.

ANNIE: Mag ik jullie nog een goede raad geven? Ga naar de krant en eis een rechtzetting. Zeg dat jullie zaak ten onrechte belasterd is en spreek al die roddel tegen. Dan komen de klanten stilaan wel terug.

DENNIS: Luister maar naar die madame. Ik heb daar ook eens goede raad van gekregen. *(verliefd tot Femke)* En dat was een voltreffer! Toen ze zei "ik hou ook van jou" was ik de hemel te rijk. *(kust Femke)*

DIETER: Ik heb alles genoteerd. Mag madame Janssens naar huis?

VERONIQUE: Hoe rapper hoe liever.

OSCAR: Ik zou haar anders nog graag een blauw oog en een dikke lip willen meegeven. *(gaat dreigend naar Brigitte)* Dat loeder... Die venijnige heks...

(Annie houdt Oscar tegen, Brigitte snel af)

VERONIQUE: Hoe moet het nu met ons, Oscar? Onze zaak raakt niet verkocht en wij willen zo graag op pensioen.

DENNIS: Femke en ik hebben daarstraks een fijn gesprek gehad over onze toekomst.

VERONIQUE: *(korzelig)* Sorry Dennis, ik ben momenteel niet in de stemming om naar jouw romantische ontboezemingen te luisteren. Ik sta stijf van de stress. Ik zie alleen maar problemen en ik kan ze niet oplossen.

FEMKE: Maar Dennis kan dat wel. Vertel het maar, schat.

DENNIS: Wel, toen we hoorden dat jullie de zaak gingen verkopen, was mijn meisje niet happy. Een nieuwe eigenaar zou haar er kunnen uitzetten. En ze werkt hier zo graag. In haar schoonheidssalonnetje, voor haar cliënteel, dat ze met volle overgave verzorgd en vertroeteld. Toen heb

ik voorgesteld om jullie zaak te kopen. Samen maken wij dan van sauna Serena een bloeiende wellness.

(Oscar en Veronique staan versteld)

VERONIQUE: M.m.maar... Kan jij dat wel betalen?

DENNIS: Mijn pa zal wel helpen als hij hoort dat ik zakenman wil worden. Hij zal blij zijn dat ik iets serieuzer ga doen dan met zijn klanten gaan dineren.

FEMKE: En we gaan alles vernieuwen, nietwaar lieverd?

DENNIS: Ja. Sauna Serena krijgt een volledige make-over. Het wordt de chicste wellness van Vlaanderen.

ANNIE: Je nodigt ons toch uit voor de opening, eh?

DENNIS: Jij en je man worden onze eregasten, mijn coole consulente.

OSCAR: *(omhelst Dennis snikkend)* Jongen toch. Ik weet niet wat zeggen.

VERONIQUE: Ik sta perplex. Kunnen wij dan... mogen wij dan... op pensioen?

DENNIS: Natuurlijk. Zodra de deal betaald en geregisseerd is, zijn jullie zo vrij als een vogeltje.

VERONIQUE: Dan al? Maar we moeten nog inpakken en... Oscar! Ons droomhuisje in Spanje, staat dat nog te koop?

OSCAR: Dat komt allemaal in orde, schat.

DENNIS: Ik stel voor dat we nu klinken op de gelukkige afloop.

VERONIQUE: Ja natuurlijk, dat moet gevierd worden. *(telefoneert)* James! Breng twee flessen champagne en zes glazen.

OSCAR: Dat meen je niet.

VERONIQUE: Er kan nog altijd iemand binnen komen.

DENNIS: Dan doen we toch de deur op slot. Geen sauna's en behandelingen vandaag. Alleen feest, vreugde en liefde.

OSCAR: Een schitterend idee. *(vergrendelt de inkom)*

DIETER: Ja maar zeg! Ik kom hier al voor de tweede keer en ik ben nog altijd niet in de sauna geweest.

ANNIE: Dat is waar. Wij hebben ons zilveren jubileum nog niet kunnen vieren.

OSCAR: Na alles wat jullie voor ons gedaan hebben verdienen jullie een luxueuze sauna-ervaring.

VERONIQUE: Met alles er op en er aan.

OSCAR: Met "Odeur de vie" - ons duurste parfum - om op te gieten. En, met een unieke opgietseance: met Michael Jackson moves. *(‘moonwalkend’ af naar keuken)*

FEMKE: En ik behandel jullie met mijn beste oliën en crèmes. *(af naar schoonheidssalon)*

DENNIS: En dat wordt jullie allemaal geserveerd met champagne à volonté. *(af naar keuken)*

VERONIQUE: Ga jullie maar omkleden. Wij gaan jullie in de watten leggen. Jullie zilveren jubileum wordt onvergetelijk. *(af naar privé)*

ANNIE: Wat denk je van een dikke pakkerd vooraleer we gaan zwelgen in de luxe?

DIETER: Gaan we melig doen?

ANNIE: Als jij wilt dat ik nog 25 jaar jouw sokken was, je eten klaar maak en voor jou de kastanjes uit het vuur haal... JA!

DIETER: Ok. *(kust Annie vluchtig)*

ANNIE: Dat was maar een voorschot voor 5 weken wassen en strijken. Probeer het maar eens zoals die vlotte Dennis.

DIETER: Als je belooft, dat je het niet inslikt.

ANNIE: Beloofd.

DIETER: Jij bent een speciaal geval. Een uniek exemplaar. Ik blijf met plezier nog 25 jaar bij jou. En nog langer als het moet. Kom hier dat ik je plat kus. *(kust Annie hartstochtelijk)*

(Muziek: "Love is all – Roger Glover" Dennis/James op met glazen champagne, Veronique op met badjassen, handdoeken en slippers; Femke op, draagt witte schort; Oscar/Pieter op met opgietermer en grote handdoek. Allen heffen het glas, eerst onder mekaar, daarna naar het publiek.

EINDE